

for dem, tror jeg heller ikke, at dette skulde føre til, at vi fik Krig herhjemme. Ingenlunde! Med Hensyn til de Besiddelser, vi have langt borte, vide vi jo ikke, hvad der kan ske med dem, men vi have dog før staaet saaledes overfor dem, at vi kunde finde os i, at de gik bort; saa faa vi ogsaa finde os i, om det en Gang skulde ske. Dermed skal jeg slutte.

Formanden: I Anledning af, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) fremsatte Tvivl om, hvorvidt det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) havde brugt den Udtalelse i Slutningen af sit Foredrag, som er refereret i Fortrykket, har jeg ladet Sagen undersøge, og det er mig nu meddelt, at Udtalelsen findes i det stenografiske Referat, saaledes som den er gaaet ind i Fortrykket. Jeg finder Anledning til at tilføje, at jeg beklager, at der i Dag er fremkommet Tvivl om, hvorvidt nogen af vore Funktionærer er paalidelig eller ikke. Jeg advarer mod at drage Funktionærernes Paalidelighed i Tvivl her i Tinget, da de ikke her kunne forsvare sig.

Borghjerg: Rigsdagsfunktionærernes Paalidelighed har jeg aldrig draget i Tvivl. Under et livligt Ordskifte kan en Ytring gaa tabt, og i og for sig har jeg ikke ment noget injurierende med, at jeg gaar ud fra, at man kan sige til en Stenograf: De hørte vel det, jeg her sagde, som man i Almindelighed paa Grund af Støjen ikke kan høre. Saa jeg fralægger mig enhver Beskyldning for at have draget Funktionærernes Paalidelighed i Tvivl. Hvad Sagen angaar, er det nu for mig ligesom for den højtærede Formand oplyst, hvorledes den hænger sammen. Det vil sige, den hænger saaledes sammen — det føjer jeg til den højtærede Formands Meddelelse —, at kun det ene stenografiske Referat har Ytringen, hvilket viser to Ting: for det første, at Ytringen er falden, hvorfor jeg gør det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) min Undskyldning for, at jeg har antydnet, at den kunde være kommen ind ad anden Vej, for det andet, at den er falden saa sagte, at det er forklarligt, at hverken jeg eller de fleste af Tingets Medlemmer have hørt den, hvorfor jeg beder det ærede Medlem fra Frederiksberg, naar han en anden Gang vil dementere, gøre det saa højt og tydeligt, at vi alle kunne høre det og Dementiet uundgaeligt straks bliver opfattet.

Zahle: Inden det Replikskifte, som har sin Oprindelse fra det Referat af en privat Samtale, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) fremdrog her i Salen, sluttes, maa det ærede Medlems Forhold ganske klart lægges for Dagen. Det er nemlig ganske ufyldestgørende, at det ærede Medlem har gjort det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) en Undskyldning for, at han overhovedet har fremdraget en privat Ytring her, naar han fastholder den af ham fremsatte Insinuation. Thi da er hans Undskyldning i Virkeligheden kun en Gentagelse af hans ganske usandfærdige, urigtige og uberetigede Insinuation. Hvis det ærede Medlem ikke fuldstændig tilbagekalder den af ham fremsatte Insinuation, har han dog gjort sig skyldig i det at bygge en Æresførnærmelse overfor et Medlem her i Tinget paa Referat af en privat Samtale.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Efter de ved denne Behandling fremkomne Udtalelser er der jo megen Sandsynlighed for, at Lovforslagene om Forsvarets Ordning ville blive vedtagne i dette Ting, og denne Ordning vil jo derved vinde Anerkendelse fra de ærede Medlemmer, som stemme derfor, og formodentlig ogsaa fra Sagkundskaben, thi det har jo særlig lydt fra et af de politiske Partier, der nu have givet Forslaget sin Tilslutning, at Forsvarsordningen bør være en saadan, som har Sagkundskabens Anerkendelse. Det har ganske vist vakt stor Forundring ude omkring i Vælgerfolket, at ærede Medlemmer af det Parti til Højre kunne stemme derfor — hvad de jo udtale, at de ville —, eftersom en saadan Ordning fra denne Side baade i Tale og Skrift har været Genstand for megen Uvillie, og Højres Kandidater ved sidste Valg gentagne Gange have udtalt, at en Ordning af vort Forsvar i den Retning var værre end ingenting, idet en Ordning med den halve Fæstning vilde betyde en Hældning mod en af vore nærmeste Stormagter, og dette vilde blive betragtet som Præferencepolitik. Der er derfor Grund til at spørge om, hvorvidt der er foregaaet noget, der har kunnet ophæve Frygten for det farefulde ved denne Forsvarsordning, thi at vedtage en ny Ordning, der er værre end ingenting, og som vil koste det i Forvejen gældbundne Land mange Penge, synes mig at være en Mærkelighed.

Jeg tror for øvrigt ikke, at Danmark ved, at dette Forslag gøres til Lov, vil